

נדרים ג

חיסורי מחסרי והכי קתני : **כל כינויי נדרים כנדרים, וידות נדרים כנדרים.**

קושי : וליפרוש כינויין ברישא!

תירוץ : ההוא דסליק מיניה ההוא מפרש ברישא ;

קושי על התירוץ : והתנן : **יש נוהלין ומנחילין, נוהלין ולא מנחילין, ואלו נוהלין ומנחילין...**

תירוץ 1 : הלין משום דאוושו ליה, מפרש ההוא דפתח ברישא.

דחיית התירוץ : והא **במה בהמה יוצאה ובמה אינה יוצאה**, דלא אוושא, וקתני :

יוצא גמל!

תירוץ 2 : אלא לאו דווקא, זימנין מפרש ההוא דפתח ברישא, זימנין ההוא דסליק מפרש

ברישא.

תירוץ 3 : ידות איידי דאתיין מדרשא, מפרש להון ברישא.

קושי על התירוץ : וליפתח הדין ברישא!

תירוץ :

כינויין לשון נכרים הן	כינויין לשון שבדו להן חכמים להיות נודר בו	
התחיל עם :	בכינויין דאורייתא ברישא,	ידות - כל ידות נדרים כנדרים, וכל כינויי נדרים כנדרים
התחיל לפרש קודם :	והדר מפרש ידות דאתיין ליה מדרשא	ידות כי התחיל איתם

המקור לידות :

לא דברה תורה כלשון בני אדם		דברה תורה כלשון בני אדם
<p>כל היצא מפיו יעשה</p> <p>יצא נדר - דריש ליה : לעשות ידות נדרים כנדרים, ומקיש נזירות לנדרים</p>	<p>יצא נדר - דריש ליה : לעשות ידות נדרים כנדרים, ומקיש נזירות לנדרים</p>	<p>היקש מנזיר</p> <p>אי.ש... כי 'פציא יצא נדר נזיר אהי' , ותנאי : נזיר אהי - לעשות כינויי נזירות כנזירות, וידות נזירות כנזירות; אין לי אלא בנזירות, כנדרים מנין? ת"ל : אי.ש... כי 'פציא יצא נדר נזיר אהי' , מקיש נזירות לנדרים ונדרים לנזירות, מה נזירות עשה בו ידות נזירות כנזירות, אף נדרים עשה בהם ידות נדרים כנדרים; ומה נדרים עובר בכ"ז יח' ובכ"ז תאמר, אף נזירות עובר בכ"ז יח' ובכ"ז תאמר; ומה נדרים - האב מיפר נזירי בתו ובעל מיפר נזירי אשתו, אף נזירות - האב מיפר נזירות בתו ובעל מיפר נזירות אשתו.</p>
		<p><u>קושי</u> : מה עושה עם נזיר אהי? <u>תירוץ</u> : דריש ליה : מלמד, שהנזירות חל על הנזירות</p>
		<p><u>קושי</u> : שהנזירות חל על הנזירות מנא ליה? <u>תירוץ 1</u> : סוברים כמי שאמר : אין נזירות חל על נזירות</p>
		<p><u>תירוץ 2</u> : נימא קרא ליזור, מאי נזיר אהי? שמעת מינה תרתי</p>

דיון בברייתא : אמר מר : **ומה נדרים עובר בכ"ז יח' וכ"ז תאמר.**

קושי : **כ"ז יח'** דנזירות היכי משכחת לה? כיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר, אכל קם ליה בבל יאכל,

שתה קם ליה בבל ישתה!

תירוץ : מר רבא : לעבור עליו בשנים.

עוד קושי : **כ"ז תאמר** דנזירות היכי משכחת לה? כיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר, אכל קם ליה בבל

יאכל!

תירוץ : באומר לכשארצה אהא נזיר.

דחיית התירוץ : ואי אמר כשארצה ליכא בל תאמר.

תירוץ 2 : אמר רבא : כגון דאמר לא איפטר מן העולם עד שאהא נזיר, דמן ההיא שעתא הוה ליה נזיר,

מידי דהוה האומר לאשתו הרי זו גיטיך שעה אחת קודם מיתתי - אסורה לאכול בתרומה מיד, אלמא

אמרין : כל שעתא ושעתא דילמא מיית, הכא נמי לאלתר הוי נזיר, דאמרין : דילמא השתא מיית.